

Nordost Heimdall 2 tápkábel

Nem ok nélkül lehet a kedves olvasónak deja vu érzése a Heimdall 2 tápkábel láttán, valóban szerepelt már oldalainkon a Nordost sorozat kiválósága, még csak nem is túl régen, ám előző számunk Norse 2 rendszertesztje megerősített benne, hogy érdemes még egy hosszabb lélegzetre visszatérni a hálózati kábelre.

A tápkábel az audio rendszer kakukktója, a lánc alapvető komponensei közül egyedül benne nem jelenik meg a zenét hordozó hangfrekvenciás vagy hangfrekvenciát kódoló jel, nem csoda hát, hogy a szó szoros értelmében vett audio kábeleknél csak jóval később fedezték fel maguknak a specialisták. Persze ma már nem szalonképes dolog kétségbe vonni jótékony hatásukat, hagyományos társaikhoz hasonlóan szépen betagozódtak a gyártók modellsorozataiba a belépő szinttől a high-endig. Ahol véletlenül még nincs

jelen a hálózati vezeték, ott majd ezután vetik be, amire kiváló példa a Nordost nemrégiben megújult középkategóriás Norse 2 sorozatának szérianyitó alakulata, a Heimdall 2, ide is a legutóbbi generációváltás hozta el a villanydrótot. Nem mintha rászolgált volna a kábel a degradáló kifejezésre, hiszen nem spórolt ki belőle semmit a Nordost a testvérekhez képest, a közel centi vastag, meglehetősen merev tartású példány halványpiros külső köpenyén belül egymás körül tekerőző erek belsejébe

ságú oxigénmentes vörösréz került, a már szokásosnak mondható 60 mikron vastag ezüstréteggel a felületén. Hiába nagyobb itt az anyagszükséglet, a 3x1,3 mm² keresztmetszet nem volt drámai hatással az árra, a Heimdall 2-k közül ő a legkevésbé költséges eszköz, igaz, ideális esetben az összes tápellátást igénylő komponenshez kell belőle egy-egy. És még a legkedvezőbb dielektromos viszonyokat nyújtó légszigetelést jól közelítő Micro Mono-Filament technológiát is megkapjuk vele, az átlátszó fluorozott etilén-propilén (FEP) szige-

telés alatt futó távtartó spirálszára egy másodlagos feladatot is kiosztottak, színe segítségével különböztethetjük meg egymástól a nulla, fázis és védőföld szálakat. Ellenállásuk 4 ohm/304 m, a fénysebesség 85%-val áramolhatnak a saját márkás IEC C13 csatlakozó és az aranyozásokkal kicicomázott Schuko villásdugó között az elektronok, egy valamit hiányolhat csak a laikus szemlélő: az árnyékolást, de ahogy a következő sorokból kiderül, nem ok nélkül maradhatott el, hiszen félcsupaszon is pazarul állja a táplálás sarát a legfeljebb 15 A terhelésre méretezett Heimdall 2.

Hangminőség

Letisztult, üde, nagyon csendes háttérű, koncentrált hangon szólal meg a hegedűverseny, drámaian erőteljes a részletezés az újdonsült tápkábelrel a háttérben, a száműzött zaj miatt mé-

lyebb értelmű, definiáltabb hangszerek játszanak, még a tömegjelenetekből is hiányzik a tömeghatás, nagyon határozottan elválnak egymástól a szereplők, amitől nyílttá, frissé, gördülékennyé válik a produkció. Egyenletes a tempó, fürge, de nem kapkodó, a szólista érzelmes hangja stabilitást kap, olyan, mintha egyszerre fellélegezne, nagyon könnyedén muzsikál, dúskál a hangja a részletekben. De a mélyek dinamikája sem nyer kevesebbet a tápkábelcserén, míg a mezei villanydróttal elég bizonytalanul lüktet a basszus, felül torlódik, alul meg légritka, addig a Heimdallal tökéletesen feloldódik a kritikus helyzet, jóval életrevalóbb vele a mélytartomány, még az is lehet, hogy nem megy lejjebb az alsó határfrekvencia, de simább, egyenletesebb a le sugárzás, már nem tülekednek a mélyhullámok, oldódik a feszültségérzet,

végre nem érezzük magunkat egy robanni készülő ballon belsejében. A magabiztos, életerősen, közvetlen hangon zengő, de azért nem az arcunkba tola kodva éneklő Andrea Bocelli nagyon jó formát mutató kíséretére kényelmesen perspektivikus rálátást kapunk, igen változatos, rendezett és részlet gazdag a megjelenítés, nem túlzás látványvilágnak nevezni, amilyen képszerűen épül fel a hangszínpad. Remekül kiegészíti egymást szólista és nagyzenekar, mindegyik képes érvényesülni a másik mellett, a hangszerek még a háttérbe vonulva is fókuszban maradnak, megnyugtatóan teljes és harmonikus a közös munka gyümölcse. A Pawnshop megidézése igen natúrra sikerül, keresetlen a megszólalás, nem vesznek fel pózokat a zenészek, a kunsztokért sincsenek különösebben oda, már-már fegyelmezetten, a maguk kimerítően informatív módján adagolják a számokat. Talán ezt a hatást is a letisztultság érzete okozza, a harmóniát sugárzó rend jelenléte, bár a basszus azért többet púposkodik az ideálisnál. Feljebb viszont abszolút kiegyenlítették a viszonyok, a hangszerek szólók nem uralják el a produkciót, de azért részletekkel telítve, nagy kedvvel zenélnék, jól áttekinthető, erős, egységes előadást hoznak össze.

Ajánlás

A speciális tápkábelek rendíthetetlen híve vagyok, mióta először próbáltam ilyen kiegészítőt, talán éppen a Nordost egyik korai típusát, gyakran van olyan érzésem, hogy többre megyünk velük, mint a speciális összekötőkkel. Ez persze nem jelenti azt, hogy felejtsük el a jó öreg interkonneket, de annyit mindenképpen, hogy az audio rendszer minimum a hálózati csatlakozónál kezdődik, megéri erre a környékre is költeni. Hogy kinek mennyit, az csakis a helyszínen dőlhet el, ha azt nézem, hogy mennyit hozott a tesztrendszer minőségén a Heimdall 2, számunkra bőven kifizetődő beruházás lenne.

Zajác Tamás

MŰSZAKI ADATOK

Hossz:	444×105×305mm
Tömeg:	7,5 kg
Ár:	139.000,- Ft
Forgalmazó:	Inter Audio
Elérhetőség:	06-1/468-2176